

NOTA AAN DE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Ontwerp van decreet betreffende de overname van de sectoren psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen, revalidatieovereenkomsten en revalidatieziekenhuizen en de multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging

Goedkeuring na advies Raad van State

Bijlagen:

- het goed te keuren ontwerp van decreet betreffende de overname van de sectoren psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen, revalidatieovereenkomsten en revalidatieziekenhuizen en de multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging;
- de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet;
- het advies 62.477/1 van de Raad van State van 19 februari 2018;
- het advies van de Sociaal Economische Raad van Vlaanderen van 5 maart 2018;
- het advies van de Strategische Adviesraad Welzijn van 6 maart 2018.

1. INHOUDELIJK

A. Situering

Op 10 november 2017 heeft de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet betreffende de overname van de sectoren psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen, revalidatieovereenkomsten en revalidatieziekenhuizen en de multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging een tweede keer principieel goedgekeurd en de Vlaamse minister, bevoegd voor gezondheidsbeleid, gelast over voornoemd voorontwerp het advies in te winnen bij de Raad van State (VR PV 2017/39 – punt 0026, VR 2017 1011 DOC.1109/1, DOC.1109/2 en DOC.1109/3).

De Raad van State, afdeling Wetgeving, bracht advies uit op 19 februari 2018 met kenmerk 62.477/1 (zie bijlage bij deze nota).

Een eerste opmerking van de Raad van State (randnummer 4) was dat de bepalingen omtrent Multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging (MBE), die pas na de eerste principiële goedkeuring aan het voorontwerp werden toegevoegd, bijkomend voor advies aan de SAR en SERV dienden te worden voorgelegd.

De SAR en de SERV hebben hun advies over de toevoeging van de MBE gegeven op respectievelijk 6 maart 2018 en 5 maart 2018.

Er waren geen specifieke opmerkingen bij deze nieuwe artikelen.

B. Advies Raad van State

Hieronder wordt aangegeven welk gevolg aan de opmerkingen van de Raad van State werd gegeven.

1. Vormvereisten

- Bijkomende adviezen van de SAR en SERV

Een eerste opmerking van de Raad van State (randnummer 4) is dat de bepalingen omtrent Multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging (MBE), die na de eerste principiële goedkeuring aan het ontwerp werden toegevoegd, bijkomend voor advies aan de SAR en SERV dienen te worden voorgelegd.

Bijkomende adviezen werden aan de SAR en SERV gevraagd m.b.t. de bepalingen over de MBE. De adviezen leidden niet tot aanpassing van het voorontwerp van decreet.

- Staatssteun

De Raad van State wijst er in zijn advies, randnummer 5, op dat hoewel de tegemoetkomingen die worden uitbetaald aan de verzorgingsinstellingen niet *a priori* buiten de Europese regels inzake staatssteun vallen, de ontworpen regeling niet moet worden aangemeld bij de Europese Commissie. De Raad verwijst hierbij naar het feit dat het voorliggende ontwerp in essentie de huidige financieringsregeling voortzet en zelf geen nieuwe tegemoetkomingen invoert, en de inhoud van een eventuele nieuwe regeling bijgevolg eerst duidelijk zal zijn in de mate er nieuwe uitvoeringsbesluiten worden vastgesteld. Het is bovendien niet uitgesloten dat het nieuwe financieringsregeling dermate wordt georganiseerd dat zij onder een vrijstellingsregeling valt.

Bij de uitwerking van het besluit van de Vlaamse Regering houdende de uitvoering van onderhavig ontwerp van decreet zal in voorkomend geval rekening worden gehouden met de regels inzake staatssteun. Indien de nieuwe financieringsregeling niet onder een vrijstellingsregeling zouden vallen, zullen de daarop betrekking hebbende uitvoeringsbesluiten worden aangemeld bij de Europese Commissie.

2. Bevoegdheid

- Territoriale bevoegdheid

De Raad van State beklemtoont in zijn advies, randnummers 7.3. en 7.4., dat de Vlaamse Regering er bij de uitvoering van het decreet moet over waken dat er voor de zorg, die in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad wordt verstrekt, enkel tegemoetkomingen kunnen worden toegekend en sancties kunnen opgelegd aan personen die zich vrijwillig hebben gewend tot de betreffende zorgvoorzieningen erkend door de Vlaamse Gemeenschap. Dit wordt uitdrukkelijk opgenomen in artikel 4 van het ontwerp van decreet.

- Samenwerkingsakkoorden

De Raad van State stelt in zijn advies, randnummer 8, vast dat sommige bepalingen van het voorontwerp van decreet op eenzijdige wijze het sluiten van een samenwerkingsakkoord met de andere gemeenschappen of de federale overheid opleggen (artikelen 18, 22 en 23 van het voorontwerp). De Raad merkt op dat het de decreetgever niet toekomt vooruit te lopen op het eventuele sluiten van een samenwerkingsakkoord en deze verwijzingen derhalve het best worden weggelaten en enkel worden vermeld in de memorie van toelichting.

Ingevolge deze opmerking werden volgende artikelen uit het voorontwerp geschrapt:

- artikel 18 betreffende het samenwerkingsakkoord inzake de uitwisseling van beschikbare informatie via eHealth;
- artikel 22 betreffende het samenwerkingsakkoord inzake de maximumfactuur;
- artikel 23 betreffende het samenwerkingsakkoord inzake het statuut chronische aandoening.

Wat de uitwisseling van beschikbare informatie via eHealth betreft, is er de wil om de wederzijdse en onvoorwaardelijke verplichting tot uitwisseling van beschikbare informatie via eHealth, conform artikel 92bis BWHI, bij samenwerkingsakkoord tussen de Belgische Staat en de Gemeenschappen te regelen.

Voor de toepassing van de maximumfactuur en van het statuut chronische aandoening is er de wil om een samenwerkingsakkoord te sluiten met de federale overheid, waarin de continuïteit wordt geregeld inzake de toepassing van de federale maximumfactuur en welke gegevens dienen te worden aangeleverd aan de verzekeringsinstellingen voor de bepaling van het federale recht op het forfait voor chronisch zieken conform artikel 37vicies/1 van de wet gecoördineerd op 14 juli 1994.

- Burgerlijk Recht

De Raad van State vraagt in randnummers 11.1. en 11.2. van het advies om uitdrukkelijk te verantwoorden waarom artikel 22, zevende lid, van het ontwerp van decreet voldoet aan de voorwaarden voor de toepassing van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. De memorie werd aangevuld met een uitgebreide verantwoording.

- Rechterlijke organisatie en rechtspleging

De Raad van State merkt in zijn advies, randnummers 10.1. tot en met 10.3., op dat voorliggend ontwerp van decreet een aantal bepalingen bevat die de rechterlijke organisatie en de rechtspleging regelen. Het betreft artikelen 5, 24, 38, 40, 44, 50, 100 en 101 van het ontwerp van decreet.

De Raad wijst erop dat het aanbeveling verdient om in de memorie van toelichting een verantwoording op te nemen die het aannemelijk maakt dat de bevoegdheidstoewijzingen aan de arbeidsrechtbank en de regels inzake de procedure voor de arbeidsrechtbank alsook de bepaling inzake de vatbaarheid voor beslag en overdracht voldoen aan de toepassingsvoorwaarden van de impliciete bevoegdheden, bedoeld in artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen waarin passende zorg wordt aangeboden aan patiënten van wie de gezondheidstoestand de opname of het verblijf vereisen, met als doel de gezondheidstoestand te herstellen of te verbeteren door de ziekte te bestrijden of de patiënt te revalideren.

Ingevolge deze opmerking werd in de memorie een uitgebreide verantwoording opgenomen.

- Bewijswaarde van gegevens

De Raad van State merkt in zijn advies, randnummers 12.1. en 12.2., op dat het aanbeveling verdient om in de memorie van toelichting aan te geven waarom het nodig is om specifieke bepalingen inzake de bewijswaarde aan te nemen. Dit werd opgenomen in de artikelsgewijze toelichting bij artikel 48.

3. Onderzoek van de tekst

3.1 Algemene opmerkingen

- Art. 23 GW

De Raad van State vestigt er in zijn advies, randnummer 13, de aandacht op dat wat het recht op sociale zekerheid, het recht op geneeskundige bijstand en het recht op sociale bijstand betreft,

artikel 23 van de Grondwet een *standstill*-verplichting bevat die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat geboden wordt door de van toepassing zijnde wetgeving in aanzienlijke mate vermindert zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang.

De Raad merkt op dat moet worden vastgesteld dat er ruime machtigingen aan de Vlaamse Regering worden verleend betreffende de tegemoetkomingen, waarop het ontwerp betrekking heeft betreft, en er bij de uitvoering van de regeling door de Vlaamse Regering zal moeten worden nagegaan of deze in overeenstemming is met de *standstill*-verplichting.

Bij de uitwerking van het besluit van de Vlaamse Regering houdende de uitvoering van onderhavig ontwerp van decreet zal hierover worden gewaakt.

- Het recht van vrij verkeer binnen de EU

De Raad van State merkt in zijn advies, randnummers 15.1 t.e.m. 18.2, op dat het toepassingsgebied van het ontwerpdecreet in het kader van het recht van vrij verkeer binnen de EU moet worden verduidelijkt. In de randnummers 26 t.e.m. 28 worden ook enkele suggesties gedaan.

Ingevolge deze opmerkingen werd artikel 4 van het ontwerp van decreet grondig aangepast.

Paragraaf 2, eerste lid, bevat het principe dat de Vlaamse tegemoetkomingen voor zorg in beginsel geweigerd worden in instellingen buiten het Belgische grondgebied. Dit principe is geïnspireerd op artikel 136, §1, eerste lid van de wet gecoördineerd op 14 juli 1994.

Aangezien de sectoren die geregeld worden in het decreet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoren, wordt bijkomend voorzien dat Vlaamse tegemoetkomingen voor zorg in beginsel geweigerd worden voor de persoon die verblijft of gebruik maakt van een zorgvoorziening in het Franse of Duitse taalgebied of een zorgvoorziening in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad die wegens zijn organisatie niet kan worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. Wanneer een persoon met woonplaats in de Vlaamse Gemeenschap zich in de intervalfase –en in afwachting van het afsluiten van een samenwerkingsakkoord- tot een dergelijke zorginstelling wendt, zal de deelstaat waar de zorgvoorziening gelegen is of, wat het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad betreft, waarvan de zorgvoorziening afhangt, –op dezelfde wijze als dit voorheen het geval was- instaan voor de financiering van deze zorg, net zoals de Vlaamse Gemeenschap dit doet voor personen met woonplaats in het Duitse taalgebied, het Franse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad die zich wenden tot een Vlaamse zorgvoorziening in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Naar analogie met de Vlaamse Sociale Bescherming - en met het oog op een latere integratie in de Vlaamse Sociale Bescherming - wordt de woonplaats van de betrokkene als een relevant territoriaal aanknopingspunt gehanteerd. Omdat de sectoren die het voorwerp uitmaken van het Decreet evenwel nog niet onmiddellijk geïntegreerd worden in het op de woonplaats gebaseerd verzekeringsmechanisme van de Vlaamse Sociale Bescherming, wordt in de intervalfase bijkomend gebruik gemaakt van de zorgvoorziening als territoriaal aanknopingspunt, zo ook op het vlak van het toekennen van tegemoetkomingen. De Vlaamse Gemeenschap is territoriaal immers bevoegd om de toegang tot de eigen zorgvoorzieningen te regelen, alsook om te bepalen ten aanzien van welke personen die zich tot een Vlaamse zorgvoorziening wenden de Vlaamse Gemeenschap financiering toekent en dit onverminderd de eventuele afspraken die gemaakt worden met andere deelstaten (of andere landen) om de kosten te recupereren. Omgekeerd zal de Vlaamse Gemeenschap ook vergoedingen kunnen toekennen wanneer personen met woonplaats in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad zich tot een zorgvoorziening in een andere deelstaat wenden. In afwachting van de integratie van de in het Decreet geregelde sectoren in de Vlaamse Sociale Bescherming, zal dit gebeuren wanneer een samenwerkingsakkoord daarin voorziet. Paragraaf 2, vierde lid regelt deze laatste hypothese.

Paragraaf 2, tweede lid regelt in welke gevallen – en in voorkomend geval- onder welke voorwaarden de Vlaamse Gemeenschap tegemoetkomingen toekent voor zorg in zorgvoorzieningen in het buitenland (i.e. buiten België).

Het punt 1° van §2, tweede lid van de ontworpen bepaling beoogt in dat verband te verzekeren dat de in het buitenland verleende verstrekkingen die onder het toepassingsgebied van het Decreet vallen in dezelfde gevallen toegekend zullen worden als dit voorheen het geval was. Teneinde de continuïteit te waarborgen en om te vermijden dat buitenlandse verstrekkingen die voorheen wel (resp. niet) gedekt worden thans niet meer (resp. wel) gedekt zouden worden, wordt verwezen naar de bestaande regeling in artikel 136, §1 van de wet gecoördineerd op 14 juli 1994 en zijn uitvoeringsbepalingen. Dit past ook in de filosofie van het Decreet dat erin bestaat dat –in afwachting van een inkanteling in de Vlaamse Sociale Bescherming- de in dit decreet geregelde aspecten en sectoren reeds over te nemen, zonder dat evenwel ingrijpende hervormingen worden doorgevoerd.

De verwijzing naar artikel 136, §1 van de wet de wet gecoördineerd op 14 juli 1994 maakt aldus dat alle buitenlandse verstrekkingen die voorheen in aanmerking kwamen voor terugbetaling dit in de intervalfase nog steeds zullen zijn. Dit geldt in het bijzonder ook voor de toekenning van de in het buitenland verleende geneeskundige verstrekkingen in toepassing van artikel 294, §1, §1/1 en §2 van het KB van 3 juli 1996 en in toepassing van de akkoorden bedoeld in artikel 136, §1, tweede lid b en c van de wet gecoördineerd op 14 juli 1994. Artikel 136, §1 geldt overigens hoe dan ook “onverminderd de toepassing van de internationale rechtsorde” (artikel 136, §1, eerste lid) wat ook in de intervalfase het geval zal zijn.

Door te verwijzen naar artikel 136, §1 van de wet gecoördineerd op 14 juli 1994 wordt aldus ook –op dezelfde wijze als dit voorheen het geval was- rekening gehouden met internationale verplichtingen en Europese beginselen, zoals de beginselen van vrij verkeer en de Verordening 883/2004, alsook met de omzetting van de richtlijn 2011/24/EU van 9 maart 2011 betreffende de toepassing van de rechten van patiënten bij grensoverschrijdende gezondheidszorg.

De Vlaamse Regering zal voorzien in diverse wijzigingen van artikel 294, van het KB van 3 juli 1996. Ten gevolge hiervan zal de toestemming voor revalidatieverstrekkingen in het buitenland die in het verleden door het College van geneesheren-directeurs van het RIZIV voortaan verleend worden door de Vlaamse Expertcommissie verleend wordt. Tevens wordt het federaal bevoegd orgaan, voor wat betreft de sectoren die geregeld worden in het Decreet, telkens vervangen door een orgaan van de Vlaamse Gemeenschap.

Paragraaf 2, tweede lid, 2° regelt de situatie waarbij tegemoetkomingen voor zorg in zorgvoorzieningen buiten de Vlaamse Gemeenschap worden toegekend op grond van akkoorden die gesloten worden tussen de Vlaamse Regering en buitenlandse zorgvoorzieningen. In de mate dat bestaande akkoorden die tot stand gekomen zijn op een ogenblik dat de federale overheid bevoegd was, zal het de Vlaamse Regering toekomen om deze te wijzigen voor wat betreft de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap.

- Het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven

De Raad van State merkte in het advies, randnummers 19.1 tot en met 21, bij het voorontwerp van decreet op dat alle persoonsgegevens die ter uitvoering van het decreet worden verwerkt in het decreet zelf moeten worden omschreven. Ook de finaliteit van soorten van verwerking moet in het Overnamedecreet worden opgenomen. Het gewijzigde artikel 13 van het ontwerpdecreet komt aan die opmerkingen van de Raad van State tegemoet.

Voor de duidelijkheid werd per actor aangegeven dat hij die persoonsgegevens mag verwerken die noodzakelijk zijn voor de opdrachten die het decreet hem toewijst. Deze opdrachten worden in artikel 13 van het decreet duidelijk opgelijst per actor. Op deze manier wordt elke twijfel weg genomen over het eventuele gebrek aan de legitieme verwerking door deze actoren.

- Het regelen via het contractuele procedé

Naar aanleiding van de opmerking in randnummers 22.1 en 22.2 van het advies, dat regelgeving via het contractuele procedé problematisch is indien door middel van dergelijke overeenkomsten verordenende bevoegdheid wordt uitgeoefend ten aanzien van derden, werden artikel 8, artikel 9, artikel 37 en artikel 49 aangepast zodat de betrokken aangelegenheden bij besluit van de Vlaamse Regering zullen worden geregeld.

- Het beginsel *non bis in idem*

In het advies van de Raad van State, randnummer 23.1., worden enkele opmerkingen betreffende het beginsel *non bis in idem* gemaakt bij de artikelen 45, tweede lid, en 46, §4, van het voorontwerp van decreet. Deze artikelen hebben tot gevolg dat een gedraging die bij deze artikelen met een administratieve geldboete wordt bestraft, tegelijk als een strafbaar feit in strafrechtelijke zin kan gelden, waardoor degene die zich daaraan schuldig maakt, zich blootstelt aan strafvervolging. Dit impliceert dat de mogelijkheid bestaat dat eenzelfde strafbaar gedrag zowel administratiefrechtelijk, als strafrechtelijk wordt vervolgd. Dit doet een probleem rijzen in het licht van het algemeen rechtsbeginsel *non bis in idem*, zoals dat vastgelegd is in artikel 14, lid 7, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten.

Met het oog op de inachtnaam van dit beginsel werd aan artikel 42 en 43 van het ontwerp een bepaling toegevoegd die stelt dat de administratieve sancties enkel kunnen worden opgelegd, voor zover het openbaar ministerie oordeelt dat er geen strafvervolging moet worden ingesteld of geen toepassing maakt van de artikelen 216bis en 261ter van het Wetboek van Strafvordering.

Naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad van State in randnummer 23.2. van het advies, wordt ook de maximale hoogte van de administratieve geldboetes toegevoegd aan de artikelen 42 en 43 van het ontwerp.

Parallel met deze aanpassingen worden de termen 'boete', 'geldboete' en 'administratieve boete' in de artikelen 42 en 43 van het ontwerp van decreet vervangen door de term 'administratieve geldboete'. Zodoende wordt een gelijke en meer correcte terminologie gehanteerd doorheen deze artikels, die is afgestemd op de aard van deze sancties.

Met het oog op de rechtszekerheid worden na het advies van de Raad van State nog twee bijkomende aanpassingen aangebracht aan artikel 43, §4, van het ontwerp van decreet.

Vooreerst wordt het eerste lid aangepast, zodat duidelijk uit het dispositief blijkt dat het eerste lid niet enkel van toepassing is op de inbreuken op paragraaf 1, eerste lid, 1°, maar wel op elk van de inbreuken, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, van dit artikel.

Ten tweede wordt een lid toegevoegd, waarin wordt vastgelegd dat de inbreuken op paragraaf 1, eerste lid, 6°, aanleiding kunnen geven tot een administratieve geldboete van maximaal 150% van de tegemoetkoming voor de betreffende verstrekkingen. Deze administratieve geldboete mag maximaal 250.000 euro bedragen en is net als andere administratieve geldboetes, vermeld in artikel 43, §4, van het ontwerp van decreet gebaseerd op artikel 142, §1, van de Ziekteverzekeringwet en dient derhalve ook in deze bepaling te worden opgenomen.

Ten derde wordt de maximale duurtijd van het uitstel van de tenuitvoerlegging nader omschreven. Ten slotte wordt de maximale boete duidelijker bepaald in geval van herhaling.

3.2 Bijzondere opmerkingen

Artikel 2, 3° van het voorontwerp werd aangepast conform het advies in randnummer 24.

Artikel 3, tweede lid, werd aangepast conform het advies in randnummer 25.

Artikel 4 werd aangepast conform het advies in randnummers 26 t.e.m. 28 (en randnummers 15.1 tot en met 18.2, zoals hierboven vermeld).

Artikel 11, §1 werd aangepast conform het advies in randnummer 29: enkel de adviezen vermeld in het eerste lid, 4°, 5° en 6° worden bekend gemaakt. Ook de memorie werd aangepast.

Artikel 18 werd aangepast conform het advies in randnummer 30.

In de memorie bij artikel 20 werd verduidelijkt wat dient te worden verstaan onder "de financiële betrekkingen", zoals gevraagd door randnummer 31 van het advies.

Artikel 31 werd herschreven en aangepast conform randnummer 34 van het advies.

Artikel 39 werd herschreven en aangepast conform randnummer 35 van het advies.

Artikel 41 werd herschreven en aangepast conform randnummer 36 van het advies.

Artikel 52 werd herschreven en aangepast conform randnummer 37 van het advies.

Artikel 53 werd herschreven en aangepast conform randnummer 38 van het advies.

De memorie bij artikel 56 werd aangepast in functie van de opmerkingen in randnummer 39 van het advies.

Artikel 64 werd herschreven en aangepast conform randnummer 40 van het advies.

In artikel 66 wordt verduidelijkt dat de tegemoetkoming rechtstreeks wordt toegekend conform randnummer 41 van het advies.

In artikel 70 wordt verduidelijkt dat de overeenkomst gesloten wordt door de rechthebbende, zoals gevraagd door randnummer 42 van het advies.

In randnummer 43 merkt de Raad van State op dat het in strijd zou zijn met de beginselen inzake de uitoefening van de normatieve functie indien in de revalidatieovereenkomsten aangelegenheden zouden worden geregeld die normalerwijze in rechtsregels moeten worden vervat. Daarom werden het eerste en tweede lid van artikel 78, §1 van het voorontwerp van decreet van plaats gewisseld. Hierdoor wordt verduidelijkt dat de wijze van financiering van de tegemoetkomingen voor revalidatieverstrekingen in de regel bij uitvoeringsbesluit wordt vastgelegd en slechts bij afwijking in de revalidatieovereenkomsten wordt bepaald.

Ingevolgde het advies in randnummer 44 werd aan artikel 77 toegevoegd dat de Vlaamse Regering naast de voorwaarden en procedure voor de erkenning ook de voorwaarden en de procedure voor de schorsing en de intrekking van de erkenning van de revalidatievoorzieningen kan vastleggen.

Ingevolgde het advies in randnummer 45 werden in artikel 78, §1, tweede lid van het ontwerp van decreet de woorden "dat voor een tegemoetkoming in aanmerking komt" toegevoegd. Het is immer niet de bedoeling dat de Vlaamse Regering het maximum aantal revalidatieverstrekingen per kalenderjaar kan vastleggen. De Vlaamse Regering kan enkel het maximum aantal revalidatieverstrekingen per kalenderjaar dat in aanmerking komt voor een tegemoetkoming bepalen.

Op advies van de Raad van State (randnummer 46) werd de toelichting in de memorie bij artikel 78 aangevuld.

De RvS merkt op (randnummer 47) dat het aanbeveling verdient om de verhouding tussen artikel 78, §2 en 80 van het ontwerp van decreet te verduidelijken. Daarom werd het voorwerp van de machtigingen die in deze bepalingen aan de Vlaamse Regering worden verleend zowel in de toelichting bij artikel 78, §1, als in de toelichting bij artikel 80 verduidelijkt.

Naar aanleiding van de opmerking in randnummer 48 wordt de adviserende bevoegdheid met betrekking tot artikel 5 en 6 van de Ziekenhuiswet geschrapt omdat artikel 5 al is opgeheven voor de Vlaamse Gemeenschap en artikel 6 met dit ontwerp van decreet ook wordt opgeheven. Artikel 32 kan nog niet in zijn geheel worden opgeheven, wat betreft de Vlaamse Gemeenschap.

De Raad van State merkt in zijn advies, randnummer 49, op dat vooraan in het ontworpen hoofdstuk VI van titel III van de ziekenhuiswet, dat betrekking heeft op de financiering van de werkingskosten van de revalidatieziekenhuizen, een definitie dient te worden opgenomen van het begrip "revalidatieziekenhuis" die overeenstemt met de definitie van dat begrip in artikel 2, 17°, van het ontwerp. Op die wijze kan worden verduidelijkt dat de in dat hoofdstuk opgenomen regeling van toepassing is op zowel de geïsoleerde Sp-diensten, als de geïsoleerde G-diensten. Ingevolge deze opmerking werd een uitdrukkelijke verwijzing naar artikel 2, 17° van het ontwerp opgenomen in artikel 95 van de Ziekenhuiswet.

Voor een goed begrip van de voorliggende regeling en in het licht van de bestaande regeling is ervoor geopteerd om de huidige nummering van de artikelen van het te vervangen Hoofdstuk VI te behouden.

Hierover merkt de Raad van State in zijn advies, randnummer 50, op dat om dit op een wetgevingstechnisch correcte manier te bewerkstelligen, de artikelen 106, 111, 117, 118, 122 en 123 van de ziekenhuiswet, die bij artikel 86, 2°, van het ontwerp van decreet uitdrukkelijk worden opgeheven, dienen te worden uitgezonderd van de vervanging van het gehele hoofdstuk VI bij artikel 86, 1°, van het ontwerp. Ingevolge deze opmerking werd volgende zinsnede opgenomen in artikel 86, 1° van het ontwerp: ", met uitzondering van de artikelen 106, 111, 117, 118, 122 en 123,".

Ingevolge het advies van de Raad van State, randnummer 51, wordt een vierde lid opgenomen in het nieuwe artikel 100 van de Ziekenhuiswet. Dit nieuwe lid bevat een delegatie aan de Vlaamse Regering op grond waarvan zij adviezen kan inwinnen bij een adviesorgaan dat zij kan aanwijzen. De Vlaamse Regering wordt ook gemachtigd om hiervoor de procedure te kunnen bepalen.

Ingevolge het advies van de Raad van State, randnummer 52, wordt de inleidende zin van artikel 87 verbeterd. De woorden "het opschrift van" worden geschrapt aangezien het wel degelijk de bedoeling is het hele hoofdstuk VII te vervangen en niet enkel het opschrift.

Ingevolge het advies van de Raad van State, randnummer 53, wordt het toepassingsgebied van het nieuwe artikel van de Ziekenhuiswet zowel in de memorie van toelichting, als in het dispositief van artikel 87 van het ontwerp van decreet verduidelijkt dat de draagwijdte artikel 124 van de ziekenhuiswet zich beperkt tot ziekenhuisdiensten binnen de revalidatieziekenhuizen, vermeld in artikel 2, 17°, van het decreet.

Ingevolge het advies van de Raad van State, randnummer 54, wordt een tweede lid opgenomen in het nieuwe artikel 124 van de Ziekenhuiswet. Dit nieuwe lid bevat een delegatie aan de Vlaamse Regering op grond waarvan zij adviezen kan inwinnen bij een adviesorgaan dat zij kan aanwijzen. De Vlaamse Regering wordt ook gemachtigd om hiervoor de procedure te kunnen bepalen.

Ingevolge het advies van de Raad van State, randnummer 55, wordt zowel in de memorie van toelichting, als in het dispositief van artikels 107 en 108 verduidelijkt dat dit geen regeling betreft ten aanzien van de federale overheid. Aangezien het om een overgangsbepaling gaat, is deze bepaling verplaatst van hoofdstuk 3 van titel 3 naar hoofdstuk 3 van titel 5 van het ontwerp.

Naar aanleiding van de opmerkingen in randnummer 56 van het advies van de Raad van State werd een nieuw artikel 103 toegevoegd aan het ontwerp. Door die toevoeging wordt in de mate van het mogelijke tegemoetgekomen aan het advies van de Raad van State.

Artikel 113 werd conform het advies in randnummers 57 en 58 aangepast.

C. Overige aanpassingen

Het voorontwerp van decreet werd nog gewijzigd sinds de tweede principiële goedkeuring op 10 november 2017. Het gaat veelal om tekstcorrecties en rechtzettingen van materiële

vergissingen, zonder inhoudelijke impact. Hieronder wordt een beperkt overzicht gegeven. Alle wijzigingen worden eveneens in de memorie van toelichting opgenomen en verduidelijkt.

Omdat het de bedoeling is dat de opdrachten en de taken van de Privacycommissie met ingang van 18 mei 2018 worden overgenomen door de Gegevensbeschermingsautoriteit en het aanbeveling verdient om hiermee in de mate van het mogelijke nu al rekening te houden, werd vooreerst de definitie van "Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer" in artikel 2 vervangen door een definitie van "toezichthoudende autoriteit", met daarin een verwijzing naar de algemene verordening gegevensbescherming. Ook de algemene verordening gegevensbescherming werd gedefinieerd.

De definities van initiatief van beschut wonen en psychiatrisch verzorgingstehuis ontbraken en werden toegevoegd.

Na advies van de Raad van State is gebleken dat het voorontwerp van decreet een aantal onduidelijkheden bevatte betreffende de revalidatieovereenkomsten gesloten voor de opmaak van rolstoeladviesrapporten. Het opmaken van een rolstoeladviesrapport is een vorm van 'revalidatie' (art. 2, 14°) en valt onder de noemer 'revalidatieverstrekking' (art. 2, 15°). Om dit te verduidelijken, worden twee aanpassingen aangebracht aan het dispositief:

- De zinsnede ", met inbegrip van de opmaak van rolstoeladviesrapporten" wordt uitdrukkelijk aan de definitie van 'revalidatie', vermeld in artikel 2, 14°, van het ontwerp van decreet, toegevoegd.
- Het woord "hetzij" en de zinsnede ", hetzij de indicatiestelling voor een mobiliteitshulpmiddel door een revalidatievoorziening in uitvoering van artikel 108, §2, van het decreet van (datum)" worden in artikel 78, §2, van het ontwerp van decreet geschrapt. Deze aanpassingen zijn noodzakelijk omdat de zinsnede "hetzij de revalidatieverstrekkingen, hetzij de indicatiestelling voor een mobiliteitshulpmiddel door een revalidatievoorziening" de indruk wekt dat de term 'de indicatiestelling voor een mobiliteitshulpmiddel', d.i. een synoniem voor 'de opmaak van rolstoeladviesrapporten', niet wordt gevat door de term 'revalidatieverstrekking'.

In artikel 2, 22°, van het ontwerp van decreet wordt in de definitie van 'ziekenhuisdienst of -onderdeel' het woord "ziekenhuis" vervangen door het woord "revalidatieziekenhuis". Deze correctie verduidelijkt dat de draagwijdte van de definitie beperkt is tot de revalidatieziekenhuizen.

Om interpretatieproblemen te vermijden, wordt ook artikel 3 van het ontwerp van decreet aangepast voor wat de opmaak van rolstoeladviesrapporten betreft. Aan dit artikel worden twee leden toegevoegd omdat het ziekteverzekeringsgerechtigd zijn geen rol meer mag spelen bij de toekenning van tegemoetkomingen aan gebruikers voor de opmaak van rolstoeladviesrapporten en bijhorende reiskosten. De mobiliteitshulpmiddelen worden immers ingekanteld in de Vlaamse sociale bescherming, waardoor de link met de federale ziekteverzekering verdwijnt. Als toch blijkt dat er ten onrechte tegemoetkomingen worden geweigerd omdat de zorggebruiker niet ziekteverzekeringsgerechtigd is, kan de betreffende revalidatievoorziening een administratief beroep indienen bij het Agentschap voor Vlaamse Sociale Bescherming.

Tot slot werd aan de definities ook een definitie van "zorginstelling" toegevoegd. Dit om duidelijker het onderscheid te maken tussen de door de Vlaamse Gemeenschap erkende verzorgingsinstellingen (=zorgvoorzieningen, zoals gedefinieerd door artikel 2, 28°) en de buiten de erkenningsbevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallende verzorgingsinstellingen, en het voorwerp zijn van artikel 4, §2.

Andere wijzigingen zijn de volgende.

1. Ingevolge de wijziging van artikel 4 van het ontwerp van decreet wordt de verwijzing naar de verwijzing in artikel 5 naar artikel 4 gespecificeerd. De woorden "vermeld in artikel 4" worden vervangen door de woorden "vermeld in artikel 4, §2".
2. Aan artikel 11, §1, eerste lid, 6°, van het ontwerp van decreet wordt de zinsnede ", in dialoog met de betrokken sectorale adviescommissie" toegevoegd. Deze zinsnede wordt ook

vermeld in de punten 4° en 5°, van artikel 11, §1, eerste lid, maar was ten onrechte niet opgenomen in punt 6°.

3. In artikel 25, tweede lid, van het ontwerp van decreet wordt de zinsnede "Met behoud van de toepassing van artikel 24, §1, derde lid" toegevoegd om de onderlinge verhouding tussen deze bepalingen te verduidelijken.
4. Aan artikel 64 werd een tweede lid toegevoegd, dat verduidelijkt dat, net als momenteel het geval is, de opnameprijs in psychiatrische verzorgingstehuizen kan verschillen naargelang de zorggebruiker al dan niet een verstandelijke beperking heeft.
5. In de artikelen 92, 93 en 95 wordt, hoewel de Raad van State er geen opmerking over heeft gemaakt, de tekst en de toelichting bij deze artikelen gewijzigd, omwille van de analogie met de revalidatieovereenkomsten en de algemene opmerking over het contractuele procedé bij het ontwerp.
6. In het artikel 94 werd, gelet op de vele parallellen tussen artikel 77 en artikel 94, de aanpassingen die ingevolge het advies van de Raad van State, randnummer 44, in artikel 77 worden aangebracht, eveneens aangebracht in artikel 94 van het ontwerp. Zodoende wordt aan dit artikel toegevoegd dat de Vlaamse Regering naast de voorwaarden en de procedure voor de erkenning ook de voorwaarden en de procedure voor de schorsing en de intrekking van de erkenning van de multidisciplinaire begeleidingsequipes kan vastleggen.
7. In de artikelen 98 en 99 van het ontwerp van decreet wordt de term 'overnamedecreet' vervangen door het volledige opschrift van het ontwerp van decreet.
8. In artikel 104 van het ontwerp van decreet wordt de vermelding van het opschrift van dit ontwerp van decreet verbeterd.
9. In de artikelen 104 en 105 van het ontwerp van decreet wordt niet langer gesproken over "bijkomende bijzondere erkenningen" maar over "bijkomende erkenningen" omdat het woord "bijzondere" geen enkele toegevoegde waarde heeft en de bepalingen van de decreettekst en het uitvoeringsbesluit nodeloos langer en complexer maakt.

Tot slot werd het ontwerp van decreet hernummerd.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

De Inspectie van Financiën heeft op 20 juni 2017 een gunstig advies verleend aan het voorontwerp van decreet. Het begrotingsakkoord werd op 11 juli 2017 gegeven.

Aangezien er na de principiële goedkeuring een aantal bepalingen werden ingevoegd met betrekking tot de multidisciplinaire begeleidingsequipes palliatieve verzorging, werd voor deze bepalingen een bijkomende advies IF aangevraagd. De Inspectie van Financiën heeft op 20 september 2017 een gunstig advies verleend over deze toevoeging, met verwijzing naar het eerdere advies.

Adviezen en begrotingsakkoord in bijlage bij VR 2017 1011 DOC.1109/1.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Geen weerslag.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Voor de psychiatrische verzorgingstehuizen, de initiatieven van beschut wonen en de revalidatie (ziekenhuizen en conventies) verandert er op vlak van het plannen en erkennen niets aan de bestaande situatie. De overgehevelde bevoegdheden rond financiering en beheer hebben wel een impact op het personeelsbestand. Het beheer rond deze bevoegdheden betekent een extra administratieve werklast voor het agentschap Zorg en Gezondheid met impact op het personeelsbestand. Bij de opmaak van de uitvoeringsbesluiten bij dit decreet zal deze impact

meer in detail kunnen berekend worden. Er zal dan ook een personeelsplan opgemaakt worden en voorgelegd worden aan Bestuurszaken.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Het bijgaande voorontwerp van decreet werd voor de eerste principiële goedkeuring aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2017/198 van 16 juni 2017.

De bepalingen omtrent multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging werden voor de tweede principiële goedkeuring aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies van 18 september 2017.

Er is geen RIA vereist aangezien het om een continuering gaat van de bestaande regeling.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar definitieve goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van decreet betreffende de overname van de sectoren psychiatrische verzorgingstehuizen, initiatieven van beschut wonen, revalidatieovereenkomsten en revalidatieziekenhuizen en de multidisciplinaire begeleidingsequipes voor palliatieve verzorging en aan de bijhorende memorie van toelichting;
- 2° de Vlaamse minister, voor gezondheidsbeleid, te gelasten om het ontwerp van decreet en de bijhorende memorie van toelichting in naam van de Vlaamse Regering in te dienen bij het Vlaams Parlement.

Jo VANDEURZEN
De Vlaams minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin